

Vprašanje ni,
kaj bom, ko bom velik.
Vprašati bi se morali,
kdo bom, ko bom velik.

GOLDIE HAWN

Dolgčas, jeza, žalost ali strah
niso tvoji osebno.
So stanja človekovega uma.
Pridejo in grejo.
Nič, kar pride in gre, nisi ti.

ECKHART TOLLE

Ne preišluj o tistem, česar
nimaš.
Premišluj raje, kaj lahko
narediš s tem, kar imaš.

ERNEST HEMINGWAY

Vsak je genij na svoj način.
Če ribo ocenjujemo po
sposobnosti, kako pleza
na drevo, bo vse življenje
preživela v prepričanju,
da je neumna.

ALBERT EINSTEIN

UVOD

Uganka

V starogrški tragediji je Sfinga zastavila Ojdipu tole uganko.
Zastavim jo tudi učencem:

Kaj je to?

Zjutraj hodi po štirih, opoldne po dveh, zvečer po treh.
Čim več nog ima, tem počasneje se premika.

Rešitev uganke je človek. Človek se kot dete plazi po štirih, odrasel hodi po dveh, starcu pa služi palica za oporo. To je tudi tema te razredne ure – pogovarjali se bomo o tem, kdo smo.

OBRAVNAVA

Divja mačeha

Nekoč je živel kralj, ki je imel prekrasen vrt. Ni imel vrtnarjev ali pomočnikov, vse delo na njem je opravil sam. Sam je posadil vsako rastlino, vsako cvetico, vsak grmiček in vsako drevo. Sam ga je negoval in skrbel zanj – z vso svojo ljubeznijo. Vrt je bil tako krasen, da so ga obiskovali ljudje od blizu in daleč.

Nekega dne se je kralj odpravil na sprehod po vrtu, da bi si odpočil od državniskega dela. Kako presenečen je bil, ko je opazil, da se stebela povešajo, grmički in cvetice pa venijo in se sušijo.

»Kaj to pomeni?« je vprašal kralj. Ustavil se je pred hrastom. »Povej mi, kaj te mori, kakšna bolezen se te je lotila?«

»Upogibam se od žalosti, ker ne morem doseči višine smreke,« je rekel hrast žalostno. Kralj je pogledal smreko. Le-ta je bila v resnici višja od hrasta. Ponosno se je dvigala nad vsemi ostalimi drevesi.

A tudi njo je mučila skrivna bolečina. »Kaj ti je?« jo je vprašal kralj. »Izgledaš, kot da si izgubila vso življenjsko moč.«

»Boleham, ker ne morem roditi grozdja,« je potožila smreka.

Kralj je stopil do vinske trte in opazil, da se tudi ona suši. »In kaj je tebi?« jo je vprašal. »Smreka ti zavida grozdje, ti pa se sušiš.«

»Zakaj ne morem cveteti kakor cvetni grm?« je zajokala vinska trta. A tudi ta je venel. Zavidal je vrbi njene dolge lase, vrba pa je jokala, ker ne diši kot lipa ali bor ...

Nazadnje je kralj prišel do divje mačeha, ki je cvetela in blestela, kot da je najbolj zadovoljna na svetu. »Kako pa to, da si ti tako vesela?« jo je vprašal.